

ШУМЕНСКА ПОЩА

Вестникъ за културенъ и стопански напредъкъ на гр. шумень и околността му

Редакторъ: А. РАДЕВЪ.

Излиза всѣки присжтственъ вторникъ и сжбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: търговски — 150 лв. кв. см., официални — 2 лв. кв. см.

Редакция и администрация — площадь „Царъ Борисъ“. Телефонъ 140.

Год.

10

брой

Управление

Ито едно общество не могло да сжествува въ управление. Колкото по-лошо да е едно управление, има нѣщо по-лошо: сжожение на управление. Агодарение на управление. Аго, отъ човѣшкитѣ воли излиза хармония, а не скотия. То служи на цеството почти като зълка на едноживо сжщество.

Най-доброто управление, редъ Гюте, е онова, ето ни учи да се управляваме сами.

Политическата добротелъ, споредъ Монте-ьо, е едно самоотричение, ето е винаги твърде чено нѣщо.

Може да се опредѣли зи добродетель — любовъ амъ законитѣ и отечество. Тази любовъ, като искава едно постоянно редпочитане на публични-и интереси предъ своитѣ, ива всички отдѣлни до-одетели: тѣ се заключа-итѣ въ това предпочитане. На възпитанието при-адлежи да внуши тая обовъ.

Въ добре уреденитѣ уружжави, споредъ Фихте, ниманието на управление-е насочено за подобре-ие на икономическото по-ожение въ най-широката мисль на думата. Този, който управлява, трѣбва а знаа много да прощава.

Управлението на едно ѣловѣшко общество е мо-енална личностъ. То има ѣрдие, както личността, дарено е съ великодушие, обрина, милость. То има ѣла законни и даже все-бщо признати, които не е обясняватъ, ако се огра-ичатъ функциитѣ на управ-лението само въ защита а правата. Управлението ѣлжи на гражданитѣ, но ѣ известно мѣрка да бди а тѣхното благосѣстояние, а ги развива и да закре-и тѣхната нравственность.

До сега не е намѣрено си перѣдство, казва Ренанъ, да ести, може единъ корабъ да пливѣтува презъ най-опасни морета, безъ кормчия и ѣви безъ началство.

Нѣщо за църковно-санитарнитѣ ни порядки

Въ сжщность, такива порядки нѣма. Тѣ сж или само църковни, или само санитарни. А мене ми се иска да ги има, да бждатъ съвмѣстни, затова и пиша тѣзи бележки. Обичатъ да казватъ, за шега, че поповетѣ и докторитѣ сж естествени сѣюзници. Лѣкарътъ се главо-боли дълго надъ болния, но като види, че този е упоритъ и не иска да оздравѣе, преда-ва го на попа. Този сѣюзъ трѣбва да сжествува, но не за да се изпращатъ хората на онзи свѣтъ, а да се учатъ да се пазятъ, за да живѣятъ дълго на земята. Най-добрата служба на тази земя е — да научишъ хората да пазятъ здравето си, а послѣ да имъ всадишъ добри нрави.

Дълги години се говорѣше, че не бива близкитѣ и роднитѣ да се оставятъ свободно да се докосватъ при погребението до своя близкъ покойникъ. Най-после, отъ известно време, по нареждане на санитарнитѣ власти, ковчезитѣ съ тѣлата на покойницитѣ се заключаватъ. Но кога? По пжтя до църквата и до гробищата. Въ кжщи, обаче, и въ самата църква тѣ се отключаватъ. Майкитѣ, сестритѣ, децѣта, братѣта, забравили всичко въ своята голѣма скръбъ, падатъ върху умрѣлия, прегръщатъ го, цѣлуватъ го по челото лице, заливатъ го съ милувки. Много отъ другитѣ близки правятъ сжщото или, най-малко, при прощанитѣ пѣсни, се редятъ и цѣлуватъ ржката и челото на покойния. Истина, не всѣки покойникъ е умрѣлъ отъ заразителна болестъ. Но почти всѣки покойникъ е нечистъ. Защо? Защото е покойникъ, трупъ. Защото е прекаралъ най-малко нѣколко дни въ ужасни страдания, които не сж му позволили да измие ни ржце, ни лице. Нѣкой ще възрази: но нали следъ смъртта близкитѣ, по обичая, измиватъ тѣлото на покойника? Какво измиване е то, човѣче! То е само за форма. Особено ржцетѣ, трѣшкани, бити о смъртния одъръ, о гърдитѣ, наситени съ микроби, сѣща ли се нѣкой да измие? А, именно, ржцетѣ най-много се цѣлуватъ. Ако човѣкътъ се дигне отъ болестъта, той ще измие тѣзи ржце и това лице десетъ пжти, на баня ще иде, рѣки отъ сапунъ ще пролѣе. А сега? Размажатъ, размажатъ роднитѣ, или окупенитѣ баби тѣлото, лицето, краката, а рж-

цетѣ често и не докосватъ, съ топла водича, облечатъ, срещатъ умрѣлия, накичатъ го и елате да плачемъ и да го цѣлуваме.

Свещеникътъ съмъ, но бихъ изказалъ мисль, която на мнозина би се видѣла еретична. Не е хубавъ обичая и не трѣбва да се цѣлуватъ, дори въ църква, ржцетѣ и лицето на умрѣлия. Ние пѣмъ въ църква: „Приидиге последное цѣлованіе дадимъ братѣ“ и пр. но забележете, цѣлованіе въ преводъ значи поздравъ, а не цѣлувка. А цѣлувка на славянски значи облобизаніе. Ще рече, че църквата ни приканя не да се простимъ съ покойника непременно съ цѣлувка, а да доближимъ, да отдадемъ почитъ, да го приветствуваме съ тихъ и тжженъ поклонъ, като се прекръстимъ и цѣлу-немъ иконата. (А иконитѣ, поставени за цѣлуване, трѣбва да бждатъ винаги въ рамка съ стъкло. И това стъкло трѣбва да се изгрява съ деколонъ и пр., а не съ мръсната кърпа на клисаря). Но така или иначе обичай въковенъ е християнитѣ да се прощаватъ съ своитѣ покойници съ цѣлувка по ржката или челото. Добре, тогава санитарниятъ агентъ, който констатира смъртта, трѣбва да я констатира не отъ амбулаторията, а на самото мѣсто, като сжщевременно носи дезинфекционно средство, съ което да измие ржцетѣ и лицето на покойника. Това нѣкои интеллигентни домове правятъ и сами, но не трѣбва да се разчита всѣкога на тази досѣлливость.

При туберкулознитѣ случаи, особено при тѣхъ, които сж толкова много, капакътъ на ковчега не трѣбва да се сваля и въ църква. Смѣшно. На чистия въздухъ на улицата, когато всички вървимъ трупътъ е покритъ (отъ кого го пазимъ? Отъ чистия въздухъ ли)? а въ кжщи и църкве, дето е задушено, трупътъ, често загниль, е откритъ. Логиката тукъ?

Ще продължа.
Прот. Д. Попвасилевъ.

Нашитѣ Стахановци

Жителъ на с. Добри дѣлъ — Г. Орѣховско Петъръ Бончевъ, реголвалъ 1 декаръ за лозе, оставилъ го презъ зимата да се улегне и напои съ влага. Презъ пролѣтъта го набраздиха дълбоко и засадиа съ доматенъ разсадъ. Когато е наближавалъ да цѣфти Коренитѣ му заривалъ съ торъ (гюбре), а върху тора прѣсѣтъ. Засаждането правялъ гъсто, за да се пази влагата, доматитѣ после поставялъ на колове и ги филизиралъ, съ вода не ги поливалъ и тоя трудъ му давалъ 12,000 лева бруто годишенъ доходъ. Иматъ думата нашитѣ агрономи?

Да се бърза полека, да се разрешава мждро, да се върши смѣло, сж признаци на добро управление, казва Амно.

Радио „МЕНДЕ“

Свѣтовна марка!

Фантастични постигнення!

Естественъ тонъ!

Пишуци машини „Олимпия“ ГРАМОФОНИ, ПЛОЧИ и др.

Технически поправки на вснчки електрически апарати.

„СИЛА“ ЕЛЕКТРИЧЕСКО БЮРО
Шумень. Тел. 195.

Атанасъ Стоиловъ — Упразителъ общ. аптека
нѣма да приема на Атанасовъ день

Атанасъ Димитровъ — предприемачъ-строителъ
нѣма да приема на именния си день

Атанаска Анастасъ Капитанова
нѣма да приема на именния си день

Докка Зап. Полк. М. Абаджнева
не ще приема на именния си день — Антоновъ день

„Свѣтътъ се обърка“

Въ хубавия репертоаръ на а така сжщо и срѣдствата, съ Шуменския театъръ се вклю- които разполага, ще трѣбва чи напоследъкъ и една добре съ пълно сжзнание да призна- емъ, че той може да се крити- комедия — „Свѣтътъ се обър- кува само — както казва Гьо- ка“ Авторътъ на това театрал- те за Еврипида — „Не трѣбо- но произведение, Н. А. Нер- ва да констатираме, че на тозъ, въ 3 действия и една сж много признаци, които и картина, е сполучилъ майс- даватъ хубави надежди за ж- дащето и успѣха на Шумен- селъ, но не лишена (подъ- ския театъръ. На първо мѣс- то нека споменемъ голѣма а отъ сериозни нѣща семейна преданность на артиститѣ, ко- случая, каквито въ днешнитѣ иго, по всичко личи, че тѣ усложнени социални отноше- гледатъ на сцената „като ол- ния изобилствуватъ. Еротично- таръ и свещенодействие“.

Тѣзи хора заслужаватъ под- креплата не само на Шумен- ското гражданство, но и на шуменската община. Не бива да се остави безъ внимание и единъ другъ въпросъ — отоп- лението на салона, а особено презъ време на много студени дни, какъвто бѣше на 23 т. м когато се изнесе първото пред- ставяне на многошумната ко- медия.

Посетителитѣ, дошли за у- доводство, при студень салонъ изпитватъ неудоволствие. Хубаво е тако- ва нѣщо вече да не се допуска.

Рекламниятъ фризьорски салонъ

„Далила“

РЕКЛАМНА СЕДМИЦА

Дами електрич-ско кждрене безъ парее, естествени вълни съ завити. краища и трайности отъ 10—12 м. Цени намалени: кждрене 2 дами по 60 лева, подстригване 2 дами заедно 15 лева.

Въ мжжния отдѣлъ се приематъ абонати месечно по 60 лв. въ пред- платъ.

Съ почитание: Пенчо Арнаудовъ до санитарния магазинъ „Нимфа“

Архитектурата на Шуменъ

Въ бр. 9 на в. „Шуменска поща“ се писа по горния въпрос и направените констатации въ казаната статия, съ малки изключения, сж върни. Тръбва да се признае, че Шуменъ, по своята архитектурна физиономия, представлява една странна смѣсница и обърканост отъ стилове и безстилия, каквито сж по-големата част отъ градоветъ въ България. Издържани по стилъ сгради едва се наброяватъ нѣколко. Останалитъ могатъ да се категоризиратъ така: на стилни, безстилни, полустилни, на архитектурни безсмислици, новизми и на такива съ претенции за български стилъ. Последната, българската народна архитектура, още не е проучена добре. Ако това се направи, при художествена комбинаторика, може да се създаде нѣщо самобитно и родно, което ще бѣде ценно за насъ. Но вънъ отъ въпроса за стила, остава не разрешенъ и

въпроса за градоустройствения планъ.

Нито поменъ отъ такива наченки. Инакъ, ако такъвъ планъ се съблюдаваше, не щѣше да се допусне постройка, точно срещу читалищната сграда, на източната страна, приличаща повече на плѣвня, отколкото на жилище, заемащо централно мѣсто. Сжщото нѣщо се наблюдава и въ ул. „Хр. Ботевъ“, където има сгради, удобни за прилѣпи по-скоро, отколкото за хора. И доднесъ се търпятъ сгради и въ центъра на града, например ул. „Графъ Игнатиевъ“, безъ водосточни тръби. Да не говоримъ за стѣлбищата, които, безразборно, сж наслагани по тротоаритъ въ много улици и стѣсняватъ пѣтя на пешеходцитъ. Тѣзи и много други въпроси отъ подобно естество, макаръ и не чисто архитектурни сж важенъ признакъ за липса на планъ, система и инициатива за благоустройство, вкусъ и пр.

Инженеръ — пенсионеръ.

РОЗА ПОПОВА

(по случай гостуването и въ шуменъ)

(Продължение отъ брой 9).

Тя схваща театъра не само, като културенъ институтъ и храмъ на сценичното изкуство. Като премахва голѣмитъ и а му предава и особеното значение да пазятъ устоитъ на съвременното общество и държава.

Въ своята голѣма артистична дейностъ Роза Попова е играла по вече отъ 200 роли и е поставили по-вече отъ 100 пиеси. И презъ цѣлото това време тя е бродила неуморно по всички краища на страната за да върши своето голѣмо дѣло.

Горнитъ цифри азъ извличамъ отъ юбилейния сборникъ издаденъ презъ 1926 год., а отъ тогава до сега ний не сме видѣли Роза Попова нито за единъ мигъ да спре и си почине.

До тукъ азъ не се спрѣхъ да кажа нѣколко думи и за

другитъ голѣми дарования съ които тя е тѣй щедро надарена. Като премахва голѣмитъ и организаторски способности, като забравимъ за моментъ възпитателката презъ школата на която сж минали почти всички добри наши артисти, ний ще видимъ че тя ни открива въ редица литературни творби своята поетична душа.

Роза Попова е една отъ първитъ български писателки. Още презъ 1900 год. тя издава своитъ **лирически пѣсни**. Нѣйнитъ: „Езеро“, „Зименъ день“, „Славейтъ“, „Мъртвиятъ градъ“, „Пѣсенъ на морната душа“ и др. сж цененъ приносъ къмъ родната ни поезия. Написала е още драматическата поема „Презъ бунта“, много детски стихове и драмички, въ което отноше-

ние рамо до рамо съ своя тѣхнитъ постижения до като съпругъ „Чичо Стоянъ“ е сложила начало на нашата детска литература, особено много ценена днесъ когато виждаме, че голѣма частъ отъ нашия литературенъ свѣтъ се е впущалъ изключително въ това направление да доизгради започнатото дѣло на Роза и Чичо Стоянъ. И най-послѣ изъ между изобилнитъ и литературни творби стои като ореолъ на нейното „артистично вървие, високъ култъ и революционенъ духъ въ изкуството“ — нейниятъ „Завѣтъ“ пиеса въ три части въ всѣка една отъ които тя се превѣплотява и символизира горното.

Виждаме отъ всичко до тукъ казано за Роза Попова, (което е съвсемъ малко) че тя е едно рѣдко съчетание на всестранни дарби въ полето на изкуството. Ще прибавя само още, че тя работеше и въ още едно направление въ което си бѣше извоювала завидна висота. Подъ псевдонимитъ: Ирена Сагова, Косара Преспанска, Нарцисъ и др. тя бѣше единъ отъ най-справедливитъ и обективни критици и като такава първа предвидя голѣмитъ заложби за художествени постижения на днешния голѣмъ нашъ скулпторъ Андрей Николовъ.

За да не се смѣтне отъ читателитъ, че азъ съмъ преувеличилъ нѣщо пишейки за Роза Попова, че тя е една изключително гениална жена, нека ми бѣде позволено да цитирамъ нѣколко мисли изказани за нашата артистка отъ извѣстния български критикъ Ст. Табаковъ по случай нейния юбилей. Той пише въ бр. 1496 отъ 8 май 1926 г. на в. „Независимостъ“ следното: „може би за дълго време нѣма да се роди артистка въ Европа съ такава ерудиция за разрешаване на такива сложни психологически проблеми“. Разглеждайки на друго мѣсто въ сжщата статия постиженията на Роза Попова въ нейната „Сафо“ сжщия авторъ пише: „Ако бѣ живъ Ото Ваинингеръ и видеше това — би изменилъ мнението си за гения на нашата“.

Но и ако това се види преислено казано, защото е казано отъ българинъ, то тогава не ни остава нищо друго освенъ сами себе си да осъдимъ, че ние много малко познаваме нашия велики хора, отнасяме се съ недовѣринъ къмъ

немецитъ сж могли да откриятъ по досойно отъ насъ нашата бисеръ и заслужено сж и дали завидно мѣсто между великитъ жени въ тѣхната книга *Führende Frauen Europas* (Великитъ жени на Европа), където между Ricarda Huh, Else Zasker-Schuler, Elisabeth H. Winterhalter, Marianne Hainisch, Francis F. Plaminkowa, Collette и др. всички на брой 25 е и нашата Роза Попова съ нейниятъ „Mein weg“.

Безспорно става вече, че величие на тази жена е доказано и признато по единъ естественъ пѣтъ. За нищо на свѣта немецитъ съ свойствения имъ шовинизмъ не биха признали, че ние скромнитъ българци сме дали на Европа една велика жена и не биха и отредили това завидно мѣсто въ това изящно издание посветено и предназначено да увековечи славата на 25-тѣхъ най-велики жени на Европа.

Завършвайки горнитъ си редове, азъ моля да бѣда извиненъ за гдето грѣбна да кажа, че чухъ какво нѣкой младъ човѣкъ въ Шуменъ се ядосвалъ, че Роза Попова е между насъ и казалъ, че тукъ въ нашето читалище не е мѣстото. Къмъ това азъ мога само да прибавя: Народния Театъръ и всички други наши театри сж малки за да поберлтъ голѣмата личност и духъ на г-жа Роза Попова. Нека се радваме всички, че светълъ лжчъ е озарилъ нашето читалище и нека съ почитъ и дълбоко уважение засвидетелствуваме, че ние сме и благодарни за всичко което е правила и прави за да прослави българския народъ по цѣла Европа.

Ний и дължимъ не само почитъ и уважение, дължни сме и да я слушаме и гледаме когато тя се появи на нашата сцена отново, за да възроди въ насъ вѣрата въ достойнствата на драматичното изкуство убита у мнозина отъ насъ отъ новото пскोलение, което напоследъкъ заема мѣстото предъ сценичнитъ рамки и което ми се вижда на мѣста много изкълчено и негодно.

А. Кумановъ.

Продава се
ПАРЦЕЛИРАНО ДВОРНО МѢСТО
ЗАДЪ ЗАТВОРА
Справка бръснарница „МИХО“
„Славянска“ 61 — Шуменъ.

ИЗПОВѢДЪТА НА УМИРАЮЩАТА

(Разказъ — истинска случка)

Продължение отъ брой 9.

—Защо говоришъ тѣй?—Не знай ли, че вие тѣй хубаво си живѣхте съ Цанко. Той те обичаше, уважаваше те толкова много, че хората ви завиждаха.

Магда се потресе цѣлата. Тя се издигна малко въ леглото и приклопи мжчително очи.—Да, той ме обичаше, но азъ, азъ... Въ това време влѣзе и незабелязано приближи оная млада сестра, която придружаваше Д-ръ Лебедовъ. Дияна й посочи столъ да седне и се надвеси надъ болната, която приличаше на мъртва. Чувствуваха се пристѣпа на смъртта.

—Искамъ,—едвамъ долови мо заговори Магда, безъ да отваря очитъ си,—да ти призная това, което никому въ свѣта не съмъ признала. Искамъ да ти призная грѣха си, оная мой грѣхъ, който ме доведе

тукъ, въ болницата, който погребя Цанко и Вѣнега, който разгроми хубавиятъ ни домъ... Ала те моля, сестрице, това, което чуешъ за моя грѣхъ да го разкажешъ на всички жени по свѣта, за да знаятъ, какъ ние можемъ и съ най-малкитъ си прегрешения да ставаме жертва и причина за разорение и най-добритъ семейства. Слушай:

—Преди години бѣхъ млада и хубава селска девойка. Бѣхъ единичка рожба на майка и баща, свидна на дедъ и на чорбаджия Деню. Детинството ми мина като лекъ, приятенъ сънъ. Не разбрахъ кога израстнахъ и станахъ мома за почитъ и обичъ отъ всички. Помня салъ едно: една вечеръ, въпреки забраната на родители ми, всрѣдъ село—на мегдана, подъ гранитъ на вѣ-

ковенъ джбъ признахъ на Цанко, синътъ на бедния горски стражаръ, че го обичамъ повече отъ себе си, че ще му стана вѣрна другарка. Ала татко ми каилъ не стана, та когато на Цанко пристанахъ, вратата на бащиния ми домъ се затвори за винаги за мене. Но туй не ме уплаши, защото бѣхъ се прислонила на здравъ мжжка грждъ, подъ която туптеше искрено любещо ме сърдце. Велико, могъщо бѣше сърдцето на Цанко!...

Въ тоя моментъ, сякашъ нѣщо я прободо. Тя протрепера, понадигна се още малко, отвори леко изморенитъ си очи, забеляза, че до нея седятъ съ приведени глави две сестри и съ желание да не издава вѣлнението си, продължи тихо и спокойно.

—Леки сж днитъ свѣтлози, тамъ дето грѣятъ лжчитъ на гранитната човѣшка обич. Сърдцата стоплени отъ тѣхъ се сродяватъ и сливатъ въ едно. И нашия души, и нашия сждби се бѣха слѣли.

Отъ сливането на сърдцата и душитъ ни, отъ нашата плътъ и кръвъ се роди момченце, свѣтла надежда, гордостъ и утѣха въ дни на тежки изпитания. За него и чрезъ него заживѣхме всрѣдъ още по-големъ любовъ. Бичътъ на сиромашията и мизерията не ни плашеше. Но единъ день Цанко ми каза, че беднотията, която ни преследва е убийствена и зя да се спасимъ отъ нея, той намислилъ да замине за Америка. Тамъ щѣлъ да престой нѣколко години, щѣлъ да спечели много пари, после ще се завърне пакъ при насъ и ще ни създаде богати условия за животъ. И мисълта, че тамъ, въ Америка, паритъ лесно се печелятъ, хората бърже забогатяватъ, го съблазни и въпреки моитъ сълзи и не престанни молби да не ни пусква, да не ни оставя сами въ свѣта, замина.

Живота ми безъ него бѣ тежкъ, непоносимъ. Но азъ съ радостъ изтърпяхъ всички сурови условности на жи-

† Стоименъ

Изчезна, слѣдъ сѣсъ та и бай Стоименъ, телната фигура на който вчера се мѣркаше изтъ на градъ Шуменъ, койниятъ, макаръ и нѣдишна възраст, импс съ стройното си и вправено тѣло, съ горъ и винаги самоуважението, голѣмата брада, която му препаваха нѣщо лическо, проповѣдническо, лѣзълъ отъ селска сръособенъ образование, благодарение на голѣма любезнателностъ, здравъ умъ и твърда и поволя, да се издигне денъ общественъ рангъ ги години той бѣше ответникъ членъ на комисия и народъ претель. Нѣмаше голѣмъ етиченъ умъ, но неговъ селскостъ и природна реностъ бѣха едно опценнитъ му качества. Непоколебимъ, прямо дисциплиниранъ си останъ цѣлата си общественостъ, макаръ, много чежк е преминавалъ презъ рени и смутни политическа времена.

Презъ септемврийския въ голѣмия двубой мѣлитъ на анархията и рсската демокрация, той въ първитъ редове на на родината. Покойниятъ своята кончина, живѣла ландшафта и силитъ на дежъта. Съ патоса на той защитаваше мнението по разнитъ въпроси ги съ спокоенъ замакъ лѣмъ реализъмъ. Въ рслужби, които изпълня той си остана честенъ ренъ синъ на родината. Покойниятъ оставя семейство, отгледано и тано добре.

Погребението му се изе на 26 т м. Въ църквата Възнесение“ г. Вас. Ражъ — бившъ окр. управъ произнесе хубави словдѣйността на покойния

Вѣчна му паметъ!

Поч.

В

ос

Не трябва много въ

Нлите кой ще Ви ту

всичко нужно, то д

чисто и ефтно. Опитай

Епоха“.

—НЕКРАЛОЗИ, всѣко

праздникъ, печата Н.-Епоха“ ар

ПОДВЪРЗИЯ, всѣкакви

книги, тевтери, папки и др

аботва евтенно и бързо

В

вота, защото имеше у

да се опра. Тази опора

детето, което ми остави

Понякой пѣтъ ми се стру

че ако не беше детето, о

да си умра отъ мжжа. Тѣ

вдѣхваше вѣра, бодростъ

надежда азъ живота. И

щитъ лжчи на свѣтлитъ

очички стопляха сърдцет

душата ми и азъ не усещ

Е какъ отминаваха днитъ

Цанко, още по-вече, че н

редовно прашаше парий

злото и доброто сж брѣ

сестра. Тѣ се водятъ рж

ржжа.

Празъ единъ тжженъ

врийски день детенето

разболъ и докато разб

каково става съ него, то с

мина. Останахъ сама сам

въ свѣта. Скрѣбътъ по

пата ми рожба и мжката

по Цанко ме топяха

день и нощъ. Незнаехъ

да правя. Поискахъ да с

рна въ бащиния си домъ

успѣхъ. Татко ми бѣше сур

и жестокъ — не ме пусна

прекрача даже и прага

Седмиченъ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛЕДЪ

Българо-югославиянския —Отбелязва се пред-
кът за вѣчно приятелст-
краткото съдържание
който е: „Ще съществу-
ненарушимъ миръ и
крено и вѣчно приятел-
ство между Царство Бъл-
гария и Кралство Юго-
славия“, който е вече ра-
тифициранъ, е най-голѣмо-
събитие за европейската
дипломация презъ седми-
та. Възстановяване фор-
мално на добри и миролю-
биви съседски отношения
между тия страни за го-
лѣмитѣ държави премахва
насенята отъ възможни
ложнения на Балканитѣ,
въ съседнитѣ балкански
сдружави сдружени въ Ма-
кедонско съглашение и Балка-
нско споразумение сближе-
ние между България и
Югославия се смѣта за
полѣтенъ дипломатич. успѣхъ
последната въ полза на
българския миръ. Поне печат-
ът въ Ромѣния, Гърция
и Турция се изразява така,
както и голѣмитѣ лондон-
ски вестници: „Таймсъ“,
„Делѣй телеграфъ“ и др.
—Като следствие на
политическото сближение
въ западната ни страна е
пълночертаното въ Бѣлградъ
трудничество между юго-
славиян. и български печатъ,
оформяването на което
е последва въ скоро вре-
ме обща конференция отъ
Ражководителитѣ на сдру-
женитѣ вестници въ дветѣ
сдружави.

За пързалкитѣ

Въ мѣстнитѣ вестници на-
следва се изтъкна, че на
пързалкитѣ ставали нещастни
случаи, и даже нѣкой съветва
родителитѣ да пазятъ своитѣ
дѣца. Какъ?
Да трѣгнатъ всички роди-
тели на пързалката и да
позардятъ децата си отъ неща-
стни случаи, струва ни се, е
и невъзможно искане; а да се
забрани съвсемъ на децата да

ни дни. молятъ се за тѣхъ на
дѣдо снѣжко, заливатъ пърза-
лката съ вода и пр. за да се
явятъ съ шаренигѣ си шейни,
коя по хубавъ, коя съ звѣнце,
коя съ желѣза и пр. на своя
спортъ, единственъ, даденъ
имъ по тѣхна собствена молба
отъ дѣдо мразъ, безъ да сж
се молили на родители и пр.
Влѣзте въ психологията на де-
тето. спомнете си и вашето
детинство и вижте, нѣма ли
да оправдаете сълзитѣ на
едни деца, които цѣла нощъ
сж заливали пързалката въ
тѣхната улица съ вода и спали
не спали сутринта бързатъ
да я видятъ заледена, а на-
миратъ... засипана съ пепелъ
за което се погрижила една
съседка, станала по-рано отъ
тѣхъ!

Днесъ, когато е вѣкътъ на
спорта, за който голѣмитѣ си
създаватъ специални зимни
ски—спортсве, пързалки, леде-
ни езера и пр. за мѣстнитѣ,
които не сж „организиранѣ“
въ спортни клубове „пързалка“
—лесно е да имъ забраните
или по-лесно да имъ засипете
пързалката съ пепелъ. А въ
Шуменъ, дето всѣка улица е
готова пързалка, съгласете се,
че детето е подложено на
голѣмо изкушение: да гледа
хубавата пързалка съ купъ
другари, за която е мечтало
цѣла година; да гледа въ кж-
щи хубавата шейна, съ окаче-
но вече звѣнце, която пази
цѣло лѣто само за тия дни да
слуша отъ кжщи шума на
другаритѣ, които вече се
пързаятъ и да се бори срещу
това изкушение съ забраната
на родители или възпитатели...
съгласете се, че е голѣмо из-
кушение и нека не ви е чудно,
че по-вечето деца грабватъ
шейната и... избѣгватъ отъ
кжщи!

Пъкъ и защо да имъ се за-
бравява тая кроткъ и чу-
десенъ спортъ?

Нека властѣта или спортни-
тѣ организации да го канали-
зиратъ: какво струва на об-
щина, докато трае снѣга да
обяви нѣколко само улици въ
разни части на града за
пързалки, като тури на всѣка
по единъ стражаръ да пре-
дотвратява нещастията и тога-
ва и малкитѣ радостно ще
отиватъ на разрешеното мѣсто
и родителитѣ ще сж спокойни!

Его задача на спортнитѣ
организации—да включатъ въ
своята програма грижи за
спорта пързаяне и за малкитѣ
презъ краткитѣ зимни дни.

Следете редовно В. „Шуменска Поща“

Винаги прѣски баници

за закуска въ новооткритото кафене,
„РОЯЛЪ“ — площадъ „Царь Борисъ“
специално приготвени съ ЧИСТО КРАВЕ
МАСЛО и СИРЕНЕ.

1—5

Кредитна кооперация „Изгрѣвъ“ с. Голѣма-вода, Шуменско

Годишна равностѣтка

на 31 декемврий 1936 год.

Наименование на смѣткитѣ	Общи суми		Остатѣци	
	да дава	да зема	активъ	пасивъ
Каса	579869	579869	886	
Заеми	246380	111120	135260	
Лихви и разноси	73127	73127		
Българ. З. и К. Б. или съюзъ (дѣлгове или влогове)	7546	29558		22012
Спестовни влогове	42724	246769		204045
Срочни влогове	4500	10133		5633
Общи доставки	603708	478188	125520	
Общи продажби	32625	25125	7500	
Имоти	78453		78453	
Дѣлове къмъ Б. Ц. К. Б. или Съюза	1000			
Резервенъ фондъ		14410		14410
Други фондове		6000		6000
Кредитори	184274	196880		12600
Вземания по З. О. Д. З. К.	76306	68436	7870	
Загуби отъ минали години	4272	4272		
Фондъ „Амортиз. имотитѣ“		33045		33045
Облигации отъ П. К. въ Б. З. Б.	60200		60200	
Дѣловъ капиталъ	5144	94701		94557
Членски вноски	3119	5210		2091
Разни активи	101909	73612	28297	
Разни пасиви	11976	67563		55587
Разни	2117132	2117132	444986	444986

Ведомость

за печалбитѣ и загубитѣ на 31 XII 1936 год.

ЗАГУБИ (Наим. на разходитѣ)	Суми	ПЕЧАЛБИ Наим. на приходитѣ	Суми
I Бюджетни разходи		Лихви и гл. (събирани)	25728
Заплати на персонала	12030	отъ заем. несѣбир.	
Канцеларск., освѣтл. и отопл.	1301	Такси	
Възнагр. контрол. с тѣ	200	Печалби отъ:	
Делегатски	100	1) редосѣялки др. машини	2044
II Погашение		2) Общи доставки	24719
Амортизация на глобитѣ	7361	3) Общи продажби	4760
Погашение дефицитъ отъ		Разни	4611
минали години	4202	Отъ изправление грѣшки	4272
III Лихви.			
Лихви на влоговетѣ	9938		
Лихви на Б. З. и К. банка	1741		
Събрани лихви по заемитѣ			
за следващи години	2548		
Пресрочили лихви по з-тѣ	13323		
За вестници, списания	76		
Загуби отъ стоки	1145		
Данѣци	1338		
Разни	6903		
Чиста печалба за 1936 год.	10915		
Всичко	73127	Всичко	73127

Председателъ: Ц. Г. ЦОЛОВЪ.

Касиеръ-Дѣловодителъ: СТ. ВАСИЛЕВЪ.

е у жтнитѣ врати. А и Цанко не
прашае вече радостъ.
тави ледъ смъртта на детето отъ
струею полчихъ само едно пис-
мо, писмо ридящо, писмо,
а, цѣта всѣка думалѣхъ скръбъ
дрозъ разочарование. После, почти
Бѣла година не ми писа. По-
глитѣ ислихъ си, че той ме забра-
дѣлъ, изоставилъ...

Единъ день бѣхъ принудена
итѣ отида съ брата му на воде-
ча ица. Тамъ, презъ нощта,
ари. Й ме погали. после... азъ не
брожахъ да устоя... изневѣрихъ
ржжа мжжа си...

Болната почна да не задър-
ва вълненията си. Гласътъ ѝ
репереше. сестритѣ я слуша-
съ пресвити сърдца и ши-
роко отворени очи. Гърдитѣ
а младата сестра се вълнува-
а. Нѣщо я измъчваше.

— Отъ деньтъ на изневѣра-
започна истинската траге-
ия въ моята душа, — про-
ължи съ развълнуванъ гласъ
агда. Като плътъ отъ нея
яви едно момиченце, което
осеше жщинския ликъ на
зи който ме победи съ сво-

ята здравина и сила. Чувству-
вахъ своето падение и нещаст-
ие, но какво можехъ да на-
права?

Единъ недѣленъ день полу-
чихъ отъ мжжа си писмо съ
много кжна дата. Въ писмо-
то ми пише, че не може по-
вече да живѣе безъ мене и
щѣлъ въ най скоро време да
се завърне. На другиятъ день
една съседка ми съобщи, че
въ града видѣли Цанко. Тая
вестъ ме срази. На очитѣ ми
притъмне... зави ми се свѣтъ...
припаднахъ...

— А после? — запита тихо
Дияна, като наблюдаваше ту
вълнуващата се болна, ту мла-
дата сестра, по лицето на ко-
ято се изписваше нежна
мжжа.

— После, — продължи съ
едвамъ доловимъ гласъ — ми
раващата, — помислихъ да оду-
ша детето. па обеса себе си,
но когато пристѣпихъ да из-
пълня решението си, срѣщ-
нахъ блѣска на неговитѣ
свѣтли ангелски очички и азъ
грохнахъ до него ридящо.

Въ това положение ме свари
една стара циганка, дошла отъ
незнаенъ далеченъ край. Тя
се помъжи да ме утеша. Ис-
каше да ми помогне. И наис-
тина, тя ми помогна... тя ми
даде единъ гребенъ, а азъ...
азъ ѝ дадохъ детето си... про-
дадохъ ѝ свидната си ражба!...

Магда стисна юмруци, после
грабна съ треперещи ржце
завивката и я мѣгна на очитѣ
си. Уплаха и тревога забушу-
ва въ гърдитѣ на дветѣ сес-
три. Минутно мжчание, Дия-
на протегна ржжа и отви бол-
ната, а младата се зарави
болно и тревожно около
умирающата. Очитѣ ѝ ту по-
тъмняваха, ту проблѣсваха.

— Магда! — прошепна из-
плашено Дияна. Магда отво-
ри догарящитѣ си очи и про-
дължи все така тихо и таин-
ствено.

— По нататѣкъ, какъ доча-
кахъ нощта, въ която прис-
тигна Цанко — не зная. Пом-
ня само, че бѣхъ паднала на
колени предъ него, ридѣхъ
като малко дете и го мо-

лѣхъ да ми прости. А той,
опрѣлъ ржжа на главата ми
трепереше отъ мжжа и стра-
дание и сякашъ не искаше
да върва на всичко това, кое-
то виждаше, и чуваше. Вели-
кодушното и обичта му къмъ
мене побѣдиха. Гранитното му
сърдце, въ което се съхраня-
ваше великата му обичъ
къмъ мене, ми прости! Ние
заживѣхме отново... но не ве-
че въ село, а въ града. И его
петнадесетъ години отъ тога-
ва. Петнадесетъ години изми-
наха, отъ както ми прости!...О,
колко добъръ бѣше той, кол-
ко много ме обичаше! А азъ,
азъ колко много страдания
му донесохъ!...

Мислѣхъ си, че взаимната
ни обичъ, че любовта и гри-
житѣ ни къмъ Венетка сж
заравнили бездѣнната пропасть,
надъ която се бѣхме надвѣси-
ли. Мислѣхъ си, но... Уи!
Трагедията, която бѣхъ съз-
дала съ грѣха си въ душата
му не бѣ стихнала. Той не можа
да я изживѣе.

Нѣколко дни преди да по-

сегне на живота си, презъ
сълзи ми каза, че ме обича,
но не искалъ повече да живѣе
подъ гнета на мисълта, че
азъ продадохъ Кжна, детето
съ шестѣхъ прѣста на дѣсния
кракъ, за единъ гребенъ на
циганка стара циганка отъ да-
лечния край!...

После, помислилъ си, че и
Вѣнетка ще стане престѣжни-
ца като мене, защото е плѣдъ
отъ мене, и затуй... затуй...
той уби нея... уби и себе си!...

Въ тоя моментъ електри-
ческата лампа угасна. Мла-
та сестра се залюля въ тѣ
нина и падна върху умира-
ющата съ сърдечаздъртеленъ
писъкъ.

— Майко, майко!... Твоята
Кйна е при тебел!...

Електричеството блѣсна!

Магда лежеше съ отпуснати
ржце, съ полузатворени очи и
съ пѣна на уста

Дияна стоеше неподвижна,
като вцепенена, а Кйна мла-
дата милосердна сестра, ридѣ-
ше тихо надъ безжизнени си

майчинъ трупъ.

Луи

За с. ДИВДЪДОВО

Въ последния си брой в. „Шум. глас“ помества статия за селото ни, въ която сж казани много нѣща и излишни подробности, обаче не сж отбелязани най-важнитѣ прояви отъ културенъ и стопански характеръ. Ясно личи, че автора не познава селото ни. Така е когато се пише отъ канцеларията. . .

Вече близо 15 год. отъ какъ редовно работи читалищната театрална трупа като е изнесла 22 пиеси и 6 литературни вечери въ 54 представления, посетени общо отъ 17000 зрители. Отъ последнитѣ сж постъпили надъ 200000 (двесте хиляди лв.) приходъ въ читал. фондъ.

Пиеситѣ сж изнесени съ голѣмъ успѣхъ и най-добра постановка.

Театъра стана една духовна необходимостъ на населението. Въмѣсто да пълнятъ кръчмитѣ въ празниченъ день дивдѣдовци масово посещаватъ своя любимъ театъръ, което говори за повишеното имъ културно ниво.

Независимо отъ читал. театъръ, учителството изнася ежегодно съ ученицитѣ много добре подготвени оперетки и пиески, които тоже масово се посещаватъ.

Учащата се младежъ въ разнитѣ учебни заведения винаги е на разположение на читалището, особено презъ ваканциитѣ.

Свободната ни интелигенция, макаръ и зле поставена материално, предлага труда си безплатно за общото благо.

Ето защо селянитѣ обичатъ и знаятъ да ценятъ своитѣ завършили младежи.

Въ това отношение биха ни завидвали доста провинциални градчета, дето солта наистина е обезсолена!

Съ събранитѣ суми и доброволната помощъ на селянитѣ се гради голѣма читал. сграда и театраленъ салонъ, които ще бждатъ гордостъ на Дивдѣдово.

Давани сж три художествени изложби—сжщо много добре посетени.

Въ стопанско отношение селото ни е добре благодарение на модерното лозарство, обаче природнитѣ стихии нанесоха години наредъ голѣми поражения, които се отразиха много зле.

Основана е лозарска кооперация за износъ на десертно грозде въ странство на кооперативни начала.

Резултатътъ е по-вече отъ добъръ;—нѣщо по-вече, кооперацията повиши цената на гроздето въ цѣлния районъ и днесъ лозаря е вече спокоенъ, че не ще бжде вече въ лаптъ на спекуланта. Кредитната ни кооперация функционира сжщо добре. Тая година строи собственъ кооперативенъ домъ въ центъра на селото за близо 500,000 лв. Въ тая сграда има отдѣление, за приготвяне консервирани зеленчуци.

Днесъ всѣка селска къща има най-малко 15—20 кутии консерви на много износна цена.

Водопроводната мръжа не е напълно реорганизирана, обаче главнитѣ артерии сж въ действо.

Въ строежъ сж общ. хали (хали), които напълнѣтъ ще бждатъ готови.

Въ преговори сме съ популярната банка за доставка електр. енергия, за което е изготвили всичко необходимо.

Съ надежди сме на пролѣтъ да се реализира и това крупно културно дѣло.

В. Атанасовъ, нар. учителъ.

Провинциалниятъ печатъ — изразителъ на народни нужди

Провинциалния ни печатъ, особено въ по малкитѣ градове, за голѣмо съжаление не е достатъчно развитъ,—а той е мѣрило за културното ниво. Тамъ гдето получи животъ има за задача да гради благоденствие на държавна, народъ и общество. Тамъ печатътъ трѣбва да бжде безпристрастенъ, ръководенъ отъ здравъ разумъ, самосъ единствената и крайна целъ да служи на общото добро и напредѣкъ на народа.

Много отъ провинциалния ни печатъ (казвамъ за малкитѣ градове) не можа да живѣе само заради това, че той не се държи високо на своето предназначение да служи за поука, възпитание и благоденствие на народа, а се впуска въ лични закачки, дръзки сензации и опровержения, което обезсърдчава читателитѣ му и ги принужава да гледатъ на него като на непотрѣбенъ листъ, отказватъ получаването му и затова не могатъ да прослѣдствуватъ.

Действително трудна е задачата на провинциалния печатъ защото е осъжденъ отъ сътрудници, а малцината такива не взематъ активно участие или се признаватъ за неподгоствени. Но все пакъ трѣбва да се отдѣля годното отъ негодното, защото не бива и не трѣбва да се поднася негодното, което трови възпитанието особено въ днешни дни.

Отъ друга страна и закона трѣбва да покровителствува и да не стеснява тамъ, дето всичко правилно се изнася чрезъ печата, защото при неговитѣ ограничения, злоупотребления и корупцията се разширяватъ.

И виждаме, че не се минава день да не се изнасятъ покърнителни факти отъ разни характери, които ставатъ не само въ голѣмитѣ градове, но не по-малко ставатъ и въ по малки паланки и села, дето оставатъ неоткрити и неизвестни на широкото общество, което увличатъ, като покварятъ моралъ и нрави въ него.

Ето защо провинциалния печатъ трѣбва да играе роля на възпитателъ, да поощрява всички народни добродетели, да бичува неправдитѣ, корупцията и покварата отъ кждето и да идатъ тѣ, за да бжде на своята висота въ служба на народъ и държавна

П. Юрдановъ, Н. Пазаръ

КИНО КОЛОНА

Триумфъ на пѣненето.

Идете въ военното кино да чуете една рѣдка музикална звезда, така наречената Марта Егертъ любимка на шуменци. Нейниятъ колоратуренъ сопранъ, който удивява до забравя, и който отъ день все по-вече се усъвършенствува прави вече честъ на всѣка оперна сцена. Съчетани играта и съ гласътъ и пленяватъ слушателя и го държатъ въ всичкото време до като трае картината въ другъ миръ. Посетете военното кино, за да се увѣрите.

Г-да Кметове и Секретарь-бирници за избирателни списъци въ печатница „З О Р А“.

Електроснабдяването на гр. Преславъ

Подписанъ е нѣкакъвъ концесионенъ договоръ съ общината и група концесионери.

Въ Шуменска областъ само Преславската община подписва такъвъ договоръ.

Навсѣкжде въ България тола става по стопански пѣтъ и кооперативенъ пѣтъ

Щомъ общината е намѣрила 150 души готови да дадатъ по 100 лева, то на предприятието е турена основа и тя трѣбваше да го поеме въ рѣцетъ си.

После, неясно е за гражданитѣ какъ безъ всѣкакъвъ търгъ се отдава това предприятие, имало ли е съгласие между фирми какво му е реда съ общественитѣ предприятия?

Кои сж концесионеритѣ, какви сж тѣхнитѣ качества гражданитѣ не знаятъ дори колко ще коства килозата, не знаятъ подробноститѣ на условията говорихъ съ мнозина и се указа, че въобще не имъ е добре изяснено какво ще се плаща.

Има предложение да се използва водата на Камчията направено отъ г. Станчо Ивановъ, което не е обсъжено.

Има предложение да се вземе електричество отъ гр. Шуменъ, презъ Омаръ — Кирилово — Преславъ което не е обсъжено.

Има предложение следъ като се събератъ 200—300 души да се почне по кооперативенъ пѣтъ предприятието, което тоже не е обсъжено.

При положение, че сж се намѣрили 150 души да внесатъ по 1000 лева, то трѣбва да се действа по тоя изпитанъ за цѣлата страна пѣтъ, а не по пѣтъ на концесионерството, защото София най-добре познава какъвъ и струва тоя пѣтъ на добиванъ съ електрич. енергия.

Прочие ние искаме да се спре работата за сега до като се проучатъ основно всички тия положения и ако се окаже, че тоя пѣтъ е добъръ, то отъ доброто никой не бѣга, но при едно основно проучване не вѣрвамъ да се намѣри човѣкъ, който да удобри тоя пѣтъ за това и Шуменъ, Провадия, Русе, Търговище, Попово, Омортатъ, Варна и пр. сж предпочели стопанския и кооперативенъ пѣтъ.

Нека да се почне обсъждането на зададенитѣ въпроси и на това мѣсто да бждемо обогатени.

Кооператоръ.

Книжнина

Получи се въ редакцията ни новата книга — „Проблемата за общественото подпомагане и предвидливостъ“, съдържаща идеологията по правната и социална сжщностъ за материална по подпомагането до и презъ 1910—1937 година, както и предпоставкитѣ, задачитѣ и организацията на системата по подпомагането.

Авторътъ на книгата е нашия съгражданинъ Герчо Бѣчваровъ—адвокатъ въ София, бившъ главенъ секретаръ при М-ото на вътр. Работи и известенъ общественикъ, както и най-толѣмий стороникъ за прокарване на закона за „Общ. подпомагане“ Тоя трудъ изва много навреме да попълни една празнота въ тази материя и е огледало, въ което ясно се виждатъ както недѣлитѣ, тъй и добрата почва за националната взаимопомощъ.

Горещо препорѣчваме горната книга, която не трѣбва да липсва отъ общински, читалищни и частни библиотеки.

Хроника.

Отзиви за худож. изложба на г. Вл. Д. Вичевъ е даденъ отъ нашия сътрудникъ г. Влчо Анасовъ — нар. учителъ, което сме пропуснали да отбележимъ.

Ученическитѣ въздържателни д-ва при шуменскитѣ гимназии, по случай агитационната си седмица отъ 1 II до 7 II ще изнесатъ две сказки въ салона на читалище „Арх. Михаилъ“: 1) на 1 II понеделникъ на тема: „Алкохолътъ“ отъ физиологично гледище“ отъ М. Димовъ у-ль.

2) на 3 II срѣда на тема: „Въздържателното движение, като нравствено движение“ отъ К. Църнушановъ—у-ль.

Начало 6 1/4 Входъ свободенъ Голѣмъ концертъ, съ участието на всички по-видни музикални сили въ града ни (В. Спировъ, Байновъ, Г-ца Хр. Тонева и др.) ще се състои въ недѣля, на 31 т. м. въ читал. „Арх. Михаилъ“, 10 1/2 часа. Полагатъ се голѣми усилия за успѣшното изнасяне на концерта. Шуменското гражданство не ще изпусне случая, да изпита една истинска наслада.

Кооперация „Българска захаръ“ въ края на м. декемврий 1936 год. е привършила кампанията на захар. цвекло отъ последната реколта. Получената захаръ се равнява на 5,150,000 кгр. Кооперацията, чрезъ тукашното си представителство, раздава на цвекло-производителитѣ стойността на закупеното цвекло и се готви за новата кампания.

Извѣстява се, че посѣщението на вечеринкитѣ и забавитѣ, устройвани отъ Офицерското събрание сж само срещу покани, които се провѣрватъ на входа.

Ония Шуменски граждани, които миналата година сж имали покани и сега не сж получили такива, да се отнесатъ до управителя на събраниято Майоръ Ив. Атанасовъ.

Канятъ се членове на Шум. Благ. д-во „Милостивъ“ на общо годишно събрание на 7 II т. г. въ 10 ч. прѣвъ салона на Общ. д-во. Мога да присъствуватъ нечленове.

Отъ Настоятелството

Управата на околностанска задруга е събрала на 23 того на конференция Шуменъ околийскитѣ стопански лица, които да ботятъ програма за безплатни народни курсове, които нитѣ задруги ще устройватъ презъ зимнитѣ месеци. Конференцията сж взели решение: окол. управителъ, инспекторъ по организации, окол. агро-инспекторъ по скотовъдство, окол. инженеръ, окол. учителятѣ, окол. лѣсничей, които по кооперацията по З. К. Банка и г-жа Андо като делегатка на женско дружество.

Презъ време на разгледанията се констатира, че въ присѣдствующи на конференцията иматъ желание да бже въ пълна услуга на всѣ начинания, които повдигането на селото, да се изработятъ подробни предположения за отдѣлнитѣ села, за почнатъ редовнитѣ курсове. Конференцията се закрива секретаря на окол. стоп. задруга. Кирилъ Шенковъ.

Юнаци и юнаки Иелатъ всички на 31 того мѣсечъ до хижата и оброчни възможностъ съ ски, обезпеченъ калпаки и храна за обяд. Сборенъ пунктъ „Юнаци Крумъ“ потегляне 10 ч. прѣвъ обѣдъ.

Почина неочаквано рия народенъ учителъ, Ив. Петровъ Ламбовъ, — учителъ въ Гара Коспичанъ, въ нечерието на изпълненъ дълъ 30 год. учителствуване — оцта го е грабнала отъ му—валечъ отъ семейството. Сжщия оставя жена и 3 деца. Богъ да го прости.

Печатница „З О Р А“ — Шуменъ

Сждия-Изпълнителъ при Шуменски Околийски Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 744/36 ГОД.

Подписаниятъ Станчо Ивановъ, Сждия-Изпълнителъ при Шуменския Околийски Сждъ, обявявамъ, че съгласно чл. 15 Я и последующитѣ отъ закона за гр. сждопроизводство, следъ обнародването на това обявление въ в. „Шуменска поща“ до 17 часа включително на онова число отъ обявения мѣсечъ, което съответствува на датата на обнародването канцеларията ми въ гр. Шуменъ ще трае публично продажъ на следнитѣ недвижими имоти, принадлежащи на М. ЖИ ТОНИ ЛАЙКОВЪ СТАНЧЕВЪ отъ с. Мадара, а именно:

1) НИВА отъ 2 1/2 дек. нахоляща се въ землището на село Кюлевча, мѣстността „Итерна“ при сжседи: Ив. Тодоровъ, Руси Вълковъ, Лайко Станчевъ и Митю Парушъ. Първоначална цена 1,055 лева.

2) ЛИВАДА отъ 1 1/6 дек. сжщото землище и сжщото мѣстностъ, при сжседи: Мавродинъ Станчевъ, Чаню Ивановъ и Иванъ Тодоровъ. Първоначална цена — 768 л. 50 ст.

3) НИВА отъ 65 лек. сжщото землище, мѣстността „Чучурка-Дюзю“, при сжседи: наследницитѣ на Калужка Димитрова, Маринъ Стойчевъ и Пенка Русева. Първоначална цена — 2,600 лева.

4) НИВА отъ 6 дек. въ сжщото землище, мѣстността „Долени“ при сжседи: Вълчо Райчевъ, Дръ Стоянъ Тончевъ и наследницитѣ на Калужка Димитрова. Първоначална цена — 1,920 лева.

5) НИВА отъ 8 дек. сжщото землище, мѣстността „Лена“ при сжседи: пѣтъ, Дръ Стоянъ Тончевъ. Нѣтъ и Вѣсиль К. Стояновъ. Първоначална цена — 256 л. 50 ст.

6) ЛИВАДА отъ 2 д-к. сжщото землище, мѣстността „Мадарски ливади“ при сжседи: Руси Герчевъ, Герчо Х. невъ, Митю Куневъ и Атанасъ Петровъ. Първоначална цена — 960 лева.

Имотътъ не е ипотекиранъ, Желаящитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ канцеларията ми въ вѣки присѣственъ день и часъ да гледатъ книгата и да наддаватъ.

Шуменски сждия-изпълнителъ: СТ. ИВАНОВЪ.